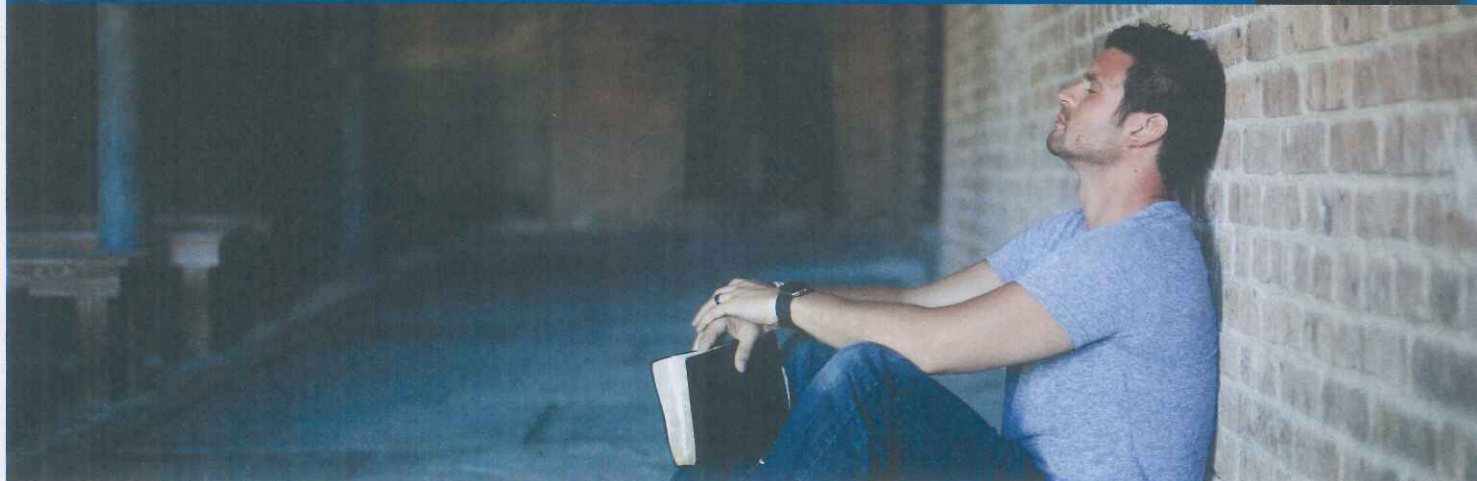

Glossa

A tu, jove cristià

Romà Casanova, bisbe de Vic

A tu, jove cristià, que sents en el teu cor un no sé què que et porta a preguntar-te què et demana el Senyor, et dirigeixo aquestes paraules. No sé quin rostre tens ni tampoc el teu nom. Però estic segur que en la teva mirada hi ha una llum que manifesta que dins teu és Déu, com un amic, el qui t'allibera, el qui et fa tenir somnis de coses grans. Aquelles coses que no vénen del pensament d'aquest món, sinó que et fan mirar més enllà, amb el desig de donar-te als altres, amb el desig que el món sigui una mica millor. Deixa'm que, com a bisbe d'aquesta diòcesi, t'adrexi aquestes paraules.

En el si de l'Església hi ha un servei humil, el de ser servidors dels germans, que demana una donació molt generosa, la de deixar-te «expropiar» el teu ésser per tal que sigui el mateix Jesús, bon Pastor, el qui doni la vida. És el servei humil del sacerdot que recorre els camins dels nostres pobles i ciutats portant la bona notícia de l'amor de Déu. Un servei humil que es duu a terme prop de malalts i ancians, d'infants i joves, de matrimonis i famílies. És l'home que no té cap altra pretensió que la d'estar ben a prop de tots, especialment d'aquells que passen per les proves de la vida.

Aquest servei dels sacerdots és essencial, insubstituïble per a l'Església i per a la societat. Deixar-se portar per Déu en aquesta crida és dedicar-se al que és el més important: que Déu sigui en el cor de les persones. Vet aquí la veritable «revolució» que el nostre món espera i necessita. Algunes veus diuen que són altres les realitats fonamentals. Tanmateix, si Déu no habita en el cor de la persona, aquestes realitats porten al no-res, perquè sense Déu no hi ha res.

El sacerdoci és un «ofici d'amor». Jesús mateix el va encomanar a Pere després d'examinar-lo en l'amor: *Pere, m'estimes?* I és que el sacerdot solament s'entén si estima de veritat Déu i els germans. El celibat no és negar l'amor que portem en el cor, sinó eixamplar l'horitzó d'aquest, estimant tothom amb una «paternitat» que és reflex de l'amor misericordiós del Pare, amb una tendresa i un lliurament generós sense distincions.

A la nostra diòcesi tenim necessitat en el present i en el futur de sacerdots. Et demano que siguis generós pensant en tants i tants que podràs servir i que, sense la teva resposta, sentiran una «orfanat»; en canvi, amb el teu «sí» generós podran experimentar com el Senyor no abandona mai el seu poble, la seva família.

